

a hani a kotryž je tehodla Gordym napsche-
cziwo. Tehodla wotezene won swoju Nufu,
a podawa jich czim dljeje, czim dale do Ssu-
da teho Stwerdnenja. To je jich prawa
Sda, so bychmy so ny tejesameje bojeli, a
tež do tajkeho Szypjecza teho Ssłowa a Do-
wjerjenja na begen Moz, Mudrosz a Sswja-
tosz nešabjezeli, ale so wewschej Poniznoszi
klubemu Ewangelionu dzerželi, tožamo ra-
dzi šlyscheli, a so sneho polšepšecz nawukli.
To je dobra, nusna a wužitna Wuczba, ko-
truz my se Ssłowa Krystušoweho šebi wsacz
dyrbimy.

Lubi, lajeze! Krystuš šam rošdžjeli ton
Sswjet do Mudrych, Rosomnych,
kotsiž to Ssłowo horjeberu, a do nero-
somnych Džjeczi, to je, do tych šazpitych,
hubenych Szłowekow. Tudy možno neje,
so byšchtej so czi dwje Szrodzi romadzi derje
wobendž molej. Pšchetož mudri rosomni
Ludžo nochzedža teho Szerta bycz; a nemoža
tehodla czerpicž, so bychy so czi Nerosomni
ša Boži Lud a Zyrkej dzerželi a kwalili. Te-
hodla so tež stane, so swoju Mudrosz a Ro-
som ktemu naloža, kak bychy to Ssłowo, a
tych Nerosomnych, kotsiž to Ssłowo maja,
podušycž a wutupicž moli.

II. Na tajku Nufu a Strach, kotruz Kšche-
szijenjo na Sswjeczi wustacž dyrbja, šlu-
šcha ton Trošcht, kotryž Krystuš dawa:
Schitke Wjezy šu mi podate wot mo-
jeho Wotza. A nihto nesnaje Sšy-
na, kiba Wotz, a nihto nesnaje Wo-
tza, kiba Sšyn, a komuž Sšyn ze
šjewicž.

To šebi daj jedyn wufki, haj, ton naj-
wošchi Trošcht bycz, škotrymž so jedyn
Kšcheszijan wewschitkim Špytowanju a
Šzerpenju trošchtowacz može. Nech tež czi
Mudri a Rosomni Szesz, Moz, Benesy a
Kubto na Sswjeczi maja. To derje je nješch-

to, ale tola schitko czašne, pšchetož won o
dyrbi so scho na Semi wostajicž, a pšchi tym
hišheže wtyim Strašchi bycz: Jeli so jo pra-
wje newužiwaju, so czi wetschi Ssud a
Satamanstwo ša to dostanu. Ale czi Kšche-
szijenjo maju drubi Schaz, menujzy, te ho
Sšyna Božeho. Teho moža so woni
wele wjazy trošchtowacz, dyžli schitkeho,
šchtož Sswjet je, ma a šamože!

Tehodla dofelž tudy praji: Won je
jemu schitko wot Wotza podate. Je
jemu schitko podate, šchto zedža wjazy mjecz?
Ma won schitko we swojej Moz, da tež
nebudža Szert, Nječ, Šsmerež ani nicžo
drube nam jeho wsacz moz. Tehodla dyr-
bimy so štajkej Moz, kotruz ma, trošcht-
owacz, a wešelych a dobrych Wdylow bycz.
Pšchetož dy by nam runje Sswjet schitko
wšak, da dyrbi nam tola, nech by tež nechał,
schitko wostajicž, dofelž teho ššhowamy,
kotremuž schitko wot jeho Wotza we Nebe-
šach podate je.

Haj, prajišch ty: Kak da bych jeho šwu-
žiwat? To derje cziuju, so dyrbu jeho dla
czerpicž na Semi. Dy bych ja Kšcheszijan
nebył, a dy bych to Ewangelion ššawnje ne-
špošnat, da by me Sswjet na Pokoj wosta-
jil, a nepscheszjehał. Nu da wuf, kak by
teho Kneša Krystuša tudy na Semi wuži-
wal. Won praji: Nihto nesnaje Sšy-
na, kiba Wotz a nihto nesnaje Wotza,
kiba Sšyn, a komuž jo Sšyn ze šje-
wicž. Štym ze tak wele rez: Šchtuž me
horjewosme, a mojemu Ssłowu wjeri, te-
ho wuczju ja, so mojeho Wotza šnaje.
Šnaje da Wotza, da tež me šnaje a ma
schitko.

Kak da je to tak? Tak je: Sswjet Boha
nesnaje. Pšchetož hacž runje wje, so je Boh
Nebeša a Semju ššworil, so je nam won
šam Szjeto a Žiwenje dał, a ton Šakon
ššnebeš delje ššewil: da hišheže to tola ne-
rješa Boha prawje šnacž. Pšchetož